

Arrest

**nr. 336 557 van 25 november 2025
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2025 tot intrekking van de vluchtelingenstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 1985.

1.2. Verzoekster dient op 19 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 14 november 2022 een beslissing tot de erkenning van de vluchtelingenstatus.

1.3. Omdat er elementen aan het licht zijn gekomen die de commissaris-generaal ertoe zouden kunnen brengen verzoeksters status in te trekken, wordt zij uitgenodigd voor een gehoor op 30 april 2025 in het kader van een eventuele intrekking van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. De commissaris-generaal neemt op 18 juni 2025 een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken. U bent moslim en behoort tot de clan Bagadi (< Rahanweyn). U spreekt Somali. U heeft vier broers. U bent gescheiden en hebt zeven kinderen.

U bent geboren op 4 januari 1985 te Qoryooley (provincie Lower Shabelle). U ging niet naar school, maar leerde een beetje lezen en schrijven in het Somali. In 2003 verhuisde u naar Belet Weyne (provincie Hiraaan). Daar huwde u met A.M.O.. Jullie kinderen, I. A. M. en L. A.M., werden geboren in 2004 en 2006. Dat jaar verdween uw echtgenoot en keerde u met uw kinderen terug naar uw herkomstregio. U vestigde zich in Gorgaal (Qoryooley, provincie Lower Shabelle) en hertrouwde op 20 november 2007 met M.J.A. (...). Jullie vier kinderen werden geboren tussen 2009 en 2015. Eveneens in 2015 kreeg uw man problemen met al-Shabaab. Hij ontvluchtte het land op 14 mei 2015 en verzocht vier dagen later internationale bescherming in België. Hij verklaarde al-Shabaab te vrezen, onder meer omdat zij hem (onterecht) beschuldigden van spionage voor de Somalische autoriteiten. Op 21 januari 2016 werd hij erkend als vluchteling. Intussen, in april 2015, werd u door al-Shabaab gevisieerd omwille van het vertrek van uw man. U werd opgepakt, geslagen en drie dagen vastgehouden. U verhuisde met uw kinderen naar Qoryooley.

In 2016 verliet u Somalië met uw vier jongste kinderen – O.M.J., A.M.J., H.M.J. en S.M.J.. Uw twee oudste kinderen – I. en L. – werden opgevangen door uw broer A.H.I.. In Kampala (Uganda) begon u de procedure voor familiehereniging met uw echtgenoot in België. Op 22 februari 2018 reisden u en uw vier kinderen op legale wijze met het vliegtuig naar België. Op 15 december 2018 werd uw zoon A.M.J.i geboren. In 2020 scheidden u en Mohamed. Op 19 april 2021 verzocht u in België internationale bescherming voor uzelf en uw vijf jongste kinderen. Op 14 november 2022 verkregen jullie de vluchtelingenstatus.

Uw ex-man M. verwierf de Belgische nationaliteit op 10 januari 2023. Hierdoor bekwamen zijn minderjarige kinderen – O., A., H., S. en A. – eveneens de Belgische nationaliteit.

Op 3 juli 2024 ontving het CGVS een bericht van de Belgische ambassade in Nairobi (Kenia). Hieruit bleek dat u en uw ex-man M. jullie minderjarige kinderen O. en A. onder valse voorwendselen hadden teruggestuurd naar Somalië. Begin 2024 reisden ze naar Mogadishu met het vliegtuig, met hun Belgische paspoorten, en werden ze vergezeld door uw ex-man Mohamed. Hij keerde een aantal dagen later terug naar België, terwijl A. en O. gescheiden werden en verbleven bij de familie van hun vader in Qoryooley. Op 28 juni 2024 slaagde A. erin Somalië te ontvluchten en Nairobi te bereiken. Twee dagen later verzocht de ze de Belgische ambassade om hulp.

Op basis van deze nieuwe informatie besloot het CGVS de geldigheid van uw internationale beschermingsstatus te heronderzoeken. Teneinde u de kans te geven te reageren op deze nieuwe elementen en redenen aan te halen voor het behoud van uw vluchtelingenstatus, werd u uitgenodigd om op 30 april 2025 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS.

Tijdens dit onderhoud legde u volgende stukken neer: (1) een attest van uw deelname aan de cursus 'maatschappelijke oriëntatie', werkjaar 2017-2018, (2) een deelcertificaat voor taalopleiding 'BE NT2 – breakthrough 3', opgesteld op 2 februari 2021, (3) een deelcertificaat voor BE NT2 – breakthrough 4, opgesteld op 25 maart 2021, (4) een deelcertificaat voor de taalopleiding 'BE NT2 – waystage schriftelijk 2', opgesteld op 23 oktober 2024, (5) een deelcertificaat voor de taalopleiding 'BE NT2 – waystage mondeling 2', opgesteld op 23 oktober 2024, (6) een inschrijvingsformulier taalles Nederlands (A2), opgesteld op 14 maart 2025, (7) een C.V. op uw naam, (8) een kinesitherapievoorschrift voor lage rugpijn, opgesteld op 27 februari 2025, (9) een formulier van wijkgezondheidscentrum 't Spoor, opgesteld op 12 maart 2025, (10) P.V. van verhoor, opgesteld door de politie van Antwerpen op 4 oktober 2024, (11) zes foto's van S. in het ziekenhuis, (12) de overschrijvingen via Atene Money Transfert uitgevoerd door u en M.J. voor de periode van 2020-2024, en (13) de laissez-passer op naam van A.M.I., opgesteld te Nairobi op 18 december 2023. Inclusief het visum D en de (initiële) geweigerde visumaanvraag.

B. Motivering

U kreeg op 14 november 2022 het statuut van vluchteling. Er dient te worden opgemerkt dat heden uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/3/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die zij verkeerd heeft

weergeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status, of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat zij geen vervolging vreest.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het bericht van de Belgische ambassade in Kenia. **Hieruit blijkt dat uw kinderen O. en A., onder valse voorwendselen en met uw medeweten, terugkeerden naar hun herkomstregio in Somalië.** Hun vader, uw ex-man M.J.A. (...), vergezelde hen op deze reis (map 'landeninformatie' – stuk 1). De beslissing u te erkennen als vluchteling was integraal gebaseerd op de persoonlijke vervolging van uw ex-man door al-Shabaab. Zowel u als uw vijf jongste kinderen kregen de vluchtelingenstatus omwille van een vermoeden van gedeelde vrees met uw ex-man. De gegrondheid van uw vrees wordt ondergraven door de vaststelling dat diezelfde ex-man, samen met twee van jullie kinderen, naar Somalië terugkeerde.

Vooreerst moet worden bemerkt dat zij terugkeerden naar de plaatsen waar uw ex-man Mohamed slachtoffer werd van vervolging.

- Uit de verklaringen van u en uw ex-man M. blijkt dat hij door al-Shabaab werd vervolgd in **Gorgaal** (notities persoonlijk onderhoud dd. 30 april 2025 (verder 'notities'), p. 17 & 15/13875, notities persoonlijk onderhoud dd. 7 december 2015 (verder 'notities Mohamed'), p. 3-4, 6, 8). Omwille van deze problemen heeft hij het land verlaten. Vervolgens werd u in Gorgaal door al-Shabaab opgepakt en vastgehouden in hun kantoor (notities, p. 17). U beschreef Gorgaal als "een dorp in de buurt van Qoryoley" (notities, p. 5). Uw inschatting is dat de afstand tussen deze plaatsen 12 à 13 kilometer bedraagt. Later stelde u opnieuw dat Gorgaal in de omgeving van Qoryoley ligt (notities, p. 5, 9). Uw verklaringen worden bevestigd door de informatie waarover het CGVS beschikt (map 'landeninformatie' – stuk 2).

- Uit verschillende elementen blijkt dat A. en O. bij hun terugkeer naar Somalië in **Qoryoley** verbleven. Hun vader heeft twee broers, A. en A., die beiden woonachtig zijn in Qoryoley (notities, p. 10, 17). Volgens de Belgische ambassade en uw verklaringen verbleef uw dochter A. bij haar paternale oom. U specificeerde dat ze bij A. inwoonde (notities, p. 13, 20). Later stelde u uitdrukkelijk dat A. vanuit Qoryoley naar België terugkeerde (notities, p. 14) en dat zowel A. als O. naar Qoryoley zijn gereisd (notities, p. 20). Er kan dus worden besloten dat uw kinderen terugkeerden naar Somalië en meer bepaald naar Qoryoley. Tegelijkertijd beschreef u Qoryoley als een onveilige plaats: "Daar komt al-Shabaab. Ze plegen aanslagen. De handelaars moeten hun geld afstaan, en de landbouwers. Ze kunnen iedereen meenemen die ze willen" (notities, p. 18). U maakt gewag van algemene veiligheidsproblemen, maar uit het asiëldossier van uw ex-man M. blijkt dat jullie er eveneens persoonlijke problemen hebben gehad. Op 26 april 2015 werden hij en zijn neef J. in Qoryoley achtervolgd door twee mannen van al-Shabaab. Mohamed kon ontkomen, maar Jamal werd neergeschoten (notities Mohamed, p. 6-7, 9). **Tot zover kan worden vastgesteld dat uw kinderen terugkeerden naar de regio waar hun vader vervolgd werd. Het was omwille van deze vervolging dat niet enkel hun vader, maar ook hun moeder en zichzelf de vluchtelingenstatus verkregen.**

- U bevestigde dat uw ex-man M. terugkeerde naar Somalië, maar stelde dat hij enkel in **Mogadishu** was en niet naar Qoryoley ging. Hij zou een week in Mogadishu zijn verbleven vooraleer terug te keren naar België (notities, p. 20, 22). Uit het bericht van de ambassade kan daarentegen worden opgemaakt dat Mohamed de kinderen vergezelde tot bij zijn broer, die in Qoryoley woonde (map 'landeninformatie' – stuk 1). Zelfs indien wordt aangenomen dat M. enkel naar Mogadishu terugkeerde, blijkt uit zijn verklaringen dat hij ook daar een persoonlijke vrees heeft. In 2015 werd zijn oom Ibrahim in Mogadishu gedood door al-Shabaab omdat deze ervan werd beschuldigd zijn neef M. te hebben geholpen het land te verlaten (notities Mohamed, p. 6). Indien al-Shabaab in staat was om M. tot Mogadishu te volgen en vervolgen, is het niet aannemelijk dat hij naar deze stad zou terugkeren. **Zijn terugkeer naar Somalië – naar Mogadishu en/of Qoryoley – ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn vrees. Hieruit volgt dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan uw persoonlijke vervolgingsvrees, die immers rechtstreeks voortvloeit uit de vrees van uw ex-man.**

Wanneer u werd geconfronteerd met de vaststelling dat u uw minderjarige kinderen onder valse voorwendselen naar Somalië heeft teruggestuurd, schoof u de verantwoordelijkheid volledig van u af.

- U stelde dat de terugkeer het idee en initiatief van uw kinderen was. U zou hen niet hebben kunnen tegenhouden. Uw dochter A. wou van de zon genieten en uw zoon O. wou de Koran leren. U stelde eveneens dat hun vader M. akkoord was en u daar niet tegenin durfde gaan. Hij zou hebben geïnsinueerd dat hij anders het hoederecht over de kinderen zou proberen bekomen (notities, p. 13, 20-21). Uw verklaringen kunnen moeilijk gerijmd worden met de informatie van diverse Belgische overheidsdiensten en organisaties. Op 3 mei 2024 ontving de korpschef van de politiezone Antwerpen bericht van de procureur des Konings dat A. en O. sinds eind 2023 niet langer op hun officieel adres in Antwerpen woonden (map 'landeninformatie' –

stuk 3). Dit werd geseind als een zogenaamde verontrustende opvoedingssituatie. Op 23 mei 2024 kreeg u thuis politiebezoek. U bevestigde aan de inspecteur dat A. en O. terug in Somalië wonen (map 'landeninformatie' – stuk 4). U vertelde niet daarmee niet akkoord te zijn en hen zo snel mogelijk te willen laten terugkeren naar België, zoals u op de zetel van het CGVS beweerde (cf. infra). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd waarom u nergens melding had gedaan van de terugkeer van uw kinderen naar hun herkomstland. Hierop verschoof u wederom de verantwoordelijkheid naar uw kinderen: "Omdat de kinderen daar tussen zaten. Ze zeiden dat ze de Koran wilden leren. Dat was de reden" (notities, p. 21). Zelfs indien uw kinderen zelf graag wilden terugkeren naar Somalië, wat niet wordt aangenomen, heeft u als moeder evenveel ouderlijke rechten als hun vader. U heeft eveneens de plicht om hen te beschermen. Op 27 augustus 2024 oordeelde de jeugdrechtbank van Antwerpen dat u en uw ex-man Mohamed voorlopig geen contact mochten hebben met jullie dochter A.. Dit besluit werd genomen omdat er sprake zou zijn van "een acute verontrustende situatie". Er waren voldoende aanwijzingen dat "A. onmiddellijk beschermd moest worden tegen een vorm van lichamelijk of geestelijk geweld, letsel, of misbruik, lichamelijke of geestelijke verwaarlozing of nalatige behandeling, mishandeling of exploitatie met inbegrip van seksueel misbruik" (map 'landeninformatie' – stuk 5). Een ander element dat erop wijst dat u een problematische thuissituatie creëerde voor uw kinderen, is het bericht van het CAW waaruit blijkt dat uw oudste dochter I. bij hen in begeleiding is geweest omwille van intra-familiaal geweld (map 'landeninformatie' – stuk 6). Het CAW en OCMW attesteren dat uw oudste zoon L. eveneens slachtoffer is geworden van intra-familiaal geweld (map 'landeninformatie' – stuk 7). Het geheel van informatie – van de Belgische ambassade in Nairobi, de jeugdrechtbank van Antwerpen, de politiezone Antwerpen, het CAW en het OCMW – wijst erop dat u wel degelijk inspraak had in het leven van uw kinderen. Daar tegenover staat uw blote bewering dat u op geen enkele manier verantwoordelijk was voor hun terugkeer naar Somalië.

- U stelde dat u schrok toen u vernam dat uw kinderen bij aankomst in Somalië naar Qoryoley waren gegaan (notities, p. 21). Hieraan kan geen geloof worden gehecht. Vooreerst is uw verraste reactie inconsistent met uw eerdere verklaringen. Zo had u verteld over een gesprek met uw kinderen waarin ze hadden aangegeven dat ze in Somalië graag Qoryoley wilden zien (notities, p. 20). Uw reactie ontbreekt bovendien elke logica. Zodra u hoorde dat ze in Qoryoley waren, zei u: "Ik wil hun paspoorten terug en ik wil dat ze terugkomen". M. bracht dan de paspoorten al terug" (notities, p. 21). **Er kan niet worden aangenomen dat u werkelijk de terugkeer van uw kinderen wou bewerkstelligen door hun paspoorten af te nemen en hen in Somalië achter te laten zonder reisdocumenten.**

- U stelde dat u uw kinderen zo snel mogelijk wou laten terugkeren naar België. U zou in contact hebben gestaan met A. toen zij in Mogadishu was en probeerde Somalië te verlaten. U zou met haar in contact hebben gestaan toen zij bij de Belgische ambassade in Nairobi aankwam. U stelde haar gerust dat u haar retourticket naar België zou betalen (notities, p. 14). Opnieuw kunnen uw verklaringen niet gerijmd worden met het geheel aan informatie van de Belgische overheidsinstanties. **Het was immers net omdat u weigerde mee te werken aan de repatriatie van A. dat de jeugdrechtbank van Antwerpen moest interveniëren.** De rechter gaf de opdracht A. terug te brengen naar België. Uit het bericht van de ambassade blijkt verder dat ook O. weg wou uit Somalië, maar niet durfde vluchten uit angst voor de reactie van zijn ouders (map 'landeninformatie' – stuk 1). Wanneer u met deze informatie werd geconfronteerd, stelde u dat A. u had gevraagd om haar terugkeer naar België te weigeren, omdat haar halfzus I. een video van haar zou hebben. Uw verklaringen over deze video, en de waarde ervan, zijn danig vaag dat ze niet kunnen worden aangenomen (notities, p. 21).

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u wel degelijk verantwoordelijk was voor de terugkeer van uw kinderen naar Somalië. Dergelijk gedrag is niet verzoenbaar met een gegronde vrees voor vervolging. U was op de hoogte dat uw kinderen Mogadishu zouden bezoeken en in Qoryoley zouden verblijven. Dit zijn nochtans plekken waar u en uw gezin vervolging vanwege al-Shabaab vrezen. Hieruit volgt dat uw ex-man M. in Somalië geen persoonlijke vrees heeft. Aangezien u louter omwille van een vermoeden van gedeelde vrees met M. als vluchteling werd erkend, moet worden besloten dat u ook geen vrees heeft in uw land van herkomst. Wanneer u daarmee werd geconfronteerd, verklaarde u opnieuw niet verantwoordelijk te zijn voor de terugkeer van uw kinderen naar Somalië (notities, p. 22). Dit kan niet worden aangenomen, omwille van de redenen die hierboven werden uiteengezet.

Op de vraag waarom u vindt dat u het vluchtelingenstatuut moet behouden, beroept u zich op volgende elementen.

- U heeft een vrees voor **al-Shabaab**. Zij hebben u verwond en vervolgd. Indien u zou terugkeren, zou u zeker gedood worden (notities, p. 22). Er dient echter te worden bemerkt dat al-Shabaab eerst uw ex-man M. viseerde. U werd enkel en alleen omwille van uw connectie met M. door al-Shabaab verwond en vervolgd. Mohamed keerde vrijwillig terug naar Somalië. Hij bezocht de plaats(en) waar hij vervolging vreest, meer

bepaald Mogadishu, en, volgens de informatie van de ambassade, ook Qoryoley. Mohamed en u beoordeelden Qoryoley ook als een veilige verblijfplaats voor jullie twee kinderen. Rekening houdend met wat voorafgaat, kan dan ook niet worden aangenomen dat u werkelijk een persoonlijke vrees heeft voor al-Shabaab en omwille van deze reden de vluchtelingenstatus zou moeten behouden.

- In geval van een terugkeer naar Somalië, zou u uw **jongste dochter S.M.J.** moeten meenemen. Zij zou daar besneden moeten worden (notities, p. 22). Uw vijf minderjarige kinderen hebben echter allen de Belgische nationaliteit. U zou uw dochter, een onbesneden tienjarig meisje, blootstellen aan vervolging door haar mee te nemen naar Somalië. Het feit dat u in België minderjarige kinderen heeft, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat u geen persoonlijke vervolgingsvrees, en aldus geen nood aan internationale bescherming, heeft. De beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatuut heeft bovendien niet tot gevolg dat u feitelijk gescheiden wordt van uw familie. De beslissing houdt enkel in dat uw vluchtelingenstatuut wordt ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet en bevat zelf geen verwijderingsmaatregel. Evenmin heeft de beslissing een impact op de verblijfs- en burgerschapsrechten van uw kinderen. Teneinde een verblijfsrecht te bekomen op basis van uw familiale situatie, dient u zich te beroepen op de geëigende procedures.

- U had eerder ook aangegeven in Somalië niet te beschikken over een **mannelijk netwerk**. Vooreerst wordt opgemerkt dat u in Qoryoley wel zou kunnen rekenen op bescherming van uw clan (notities, p. 18). Wat uw bloedverwanten betreft, heeft u in Somalië nog één broer genaamd A.. Hij woont tussen Afgooye en Marka, maar u zou geen contact met hem hebben (notities, p. 7). Tijdens uw interview op de zetel van de DVZ in 2021 had u nog drie andere broers vermeld. Zij woonden toen allemaal in Somalië (verklaring DVZ dd. 11 juni 2021 (verder 'verklaring DVZ'), vraag 17). Intussen zou uw broer Abdallah overleden zijn en zouden uw broers A. en A. het land verlaten hebben (notities, p. 7-8). Gelet op het geheel van ongeloofwaardige elementen in uw verklaringen, kan het ontbreken van een mannelijk familiaal netwerk niet zomaar worden aangenomen. Bovendien kan nog worden verwezen naar de familie van de vader van uw kinderen. Uw ex-man M. – waarmee u zeven jaar gehuwd was en waarmee u vijf kinderen heeft – heeft in Qoryoley nog familie. Er kan dienstig worden verwezen naar zijn broers A. en A.. Zijn vader zou al lange tijd overleden zijn en u zou hem nooit gekend hebben (notities, p. 9). Nochtans had u eerder verteld dat hij in leven was en in Qoryoley woonde (verklaring DVZ, vraag 15a). U zou in Somalië dus kunnen rekenen op de bescherming van uw clan, uw broer A. en uw ex-schoonfamilie. Aangezien uw ex-schoonbroers bereid waren om uw kinderen op te vangen toen u hen terugstuurde naar Somalië, kan worden aangenomen dat u met hen in contact staat en zij ook bereid zouden zijn om u op te vangen.

- U verklaart nog **bedreigd te worden door onbekenden** waarvan u vermoedt dat het familie is van uw oudste dochter I.A.M. en haar vader A.M.O. (notities, p. 24). Hij is afkomstig van Belet Weyne, waar jullie woonden tijdens jullie huwelijk in de periode 2003-2006, en verblijft intussen al enige tijd in Engeland (verklaring DVZ, vraag 10, 16 & notities, p. 12, 15). De familie van uw ex-man A. zou tot een meerderheidsclan behoren en banden hebben met de overheid (notities, p. 24). Er dient te worden vastgesteld dat u deze vrees laattijdig heeft ingeroepen, pas bij de afsluitende fase van het persoonlijk onderhoud. Er werd u voordien reeds driemaal gevraagd wat u in Somalië vreest en omwille van welke redenen u niet kan terugkeren (notities, p. 18, 22). De laattijdige vermelding ondergraaft de gegrondheid van uw vrees. Daarenboven bent u niet in staat uw vrees voor de familie van uw ex-man A. te concretiseren. Zo kan u uw vervolgers niet identificeren en hun beweerde banden met de Somalische overheid niet onderbouwen (notities, p. 24).

De door u neergelegde **documenten** kunnen deze vaststelling niet wijzigen.

- Uw attesten van maatschappij- en taalcursussen alsook uw C.V. (map 'documenten' – stukken 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7) hebben betrekking op uw opleidingstraject in België. Deze stukken houden geen verband met uw persoonlijke vrees in Somalië noch met de redenen dat uw vluchtelingenstatus behouden zou moeten blijven.

- Een gelijkaardige bemerking wordt gemaakt in verband met de overschrijvingsuittreksels en laissez-passers op naam van uw oudste dochter I.A.M. (ibidem – stukken 12 en 13). Deze documenten verwijzen naar haar verblijf in Kenia en reis naar België, maar hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie in Somalië. De zes foto's van uw jongste dochter S. in het ziekenhuis hebben evenmin betrekking op uw terugkeervrees (ibidem – stukken 11).

- Uit de door u voorgelegde P.V. blijkt dat u op 4 oktober 2024 klacht neerlegde bij de politie van Antwerpen (ibidem – stuk 10). Daarin gaf u te kennen dat u bedreigingen ontvangt van uw oudste kinderen I. en M.. I. zou bovendien uw andere kinderen proberen omkopen en tegen u opzetten. Uit het geheel van informatie afkomstig van Belgische overheidsdiensten blijkt eerder dat u de persoon bent die een problematische thuissituatie creëerde voor uw kinderen. De vraag of de verantwoordelijkheid voor de breuk

met uw oudste kinderen bij u of bij hen ligt, houdt evenwel geen verband met uw persoonlijke vervolgingsvrees. Er werd reeds vastgesteld dat u uw vrees voor de familie van de vader van uw oudste kinderen niet kon concretiseren.

- Uit de door u neergelegde medische stukken (ibidem – stukken 8 en 9) blijkt dat u lage rugpijn heeft. Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud legde u uit dat u ziek was geweest, maar het intussen een beetje beter ging. U had een infectie opgelopen en neemt medicatie. U gaf aan zich in staat te voelen om geïnterviewd te worden. Er werd benadrukt dat u het meteen moest aangeven indien u zich onwel zou voelen en nood zou hebben aan een pauze (notities, p. 2-3). Er kan dus worden vastgesteld dat uw gezondheidsproblemen niet van die aard zijn dat ze een negatieve impact zouden hebben (gehad) op uw procedure bij het CGVS. Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat medische problemen niet ressorteren onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van gezondheidsproblemen dient men een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister van Asiel en Migratie op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet.

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen moet worden besloten dat u geen elementen hebt aangehaald die het behoud van uw vluchtelingenstatus rechtvaardigen. **U heeft twee van uw kinderen teruggestuurd naar Somalië, en specifiek naar het gebied waar u en uw familie persoonlijke vervolging vanwege al-Shabaab zouden vrezen. U heeft dus gedrag vertoond dat niet verzoenbaar is met de door u geponeerde vrees.** Ook het feit dat zowel uw ex-man M. als uw kinderen A. en O. bij hun terugkeer naar Somalië geen problemen met al-Shabaab hebben ondervonden, onderbouwt de conclusie dat in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Er moet dan ook worden overgegaan tot intrekking van uw vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet.

Evenmin zijn er redenen om u de **subsidiaire beschermingsstatus** toe te kennen overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan ook toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-somalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal

burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclangeweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTAMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in **Lower Shabelle** te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Lower Shabelle een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Lower Shabelle is met 27% van het totaal aantal geregistreerde incidenten in deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024, het zwaartepunt van het geweld in Somalië. Volgens een analyse van ACLED is dit te verklaren door de grote aanwezigheid van de veiligheidsdiensten en de ATMIS-basissen in de regio, twee doelwitten van al-Shabaab. ACLED noteert net zoals in 2023 ook de meeste activiteit van AS in Lower Shabelle. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in de regio, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in

Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 727 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (570) en explosions/remote violence (129). De meeste battles zijn (hit-and-run-)aanvallen door AS tegen de aanwezige veiligheidsstroepen met name ATMIS, SNA, de SNA Special Forces, NISA, SPF en de lokale politie. Het zijn voornamelijk vuurgevechten, hoewel AS occasioneel ook raketwerpers en handgranaten inzet. Voor 70 incidenten noteert ACLED een veiligheidsdienst als actor. Het zijn antiterreuracties waarbij AS-posities worden aangevallen, geweld tussen de veiligheidsstroepen onderling en aanvallen tegen clanmilities, vaak omdat deze een illegale controlepost bemannen. ACLED noteert ook 20 incidenten van clangeweld onder battles. De incidenten onder explosions/remote violence zijn terreuraanvallen met geïmproviseerde bommen, granaten en mortieren. AS viseert de veiligheidsdiensten maar raakt soms ook burgers en sommige IED-aanslagen zijn gericht tegen burgerdoelwitten. Andere aanvallen zijn gericht tegen controleposten bemand door veiligheidsdiensten. Verder voeren de veiligheidsdiensten luchtaanvallen uit tegen AS-posities en morteraanvallen tegen vermoedelijke AS-schuilplaatsen waarbij soms de burgerbevolking getroffen wordt. ACLED noteert in totaal 727 dodelijke slachtoffers door het geweld in de regio Lower Shabelle voor deze verslagperiode. De meerderheid van de dodelijke slachtoffers zijn soldaten en SNA-strijders die sneuvelen tijdens militaire operaties of AS-aanvallen op militaire doelwitten en clanmilitieleden door interclangeweld en vuurgevechten met veiligheidsdiensten. Op 23 maart 2024 laat AS een autobom ontploffen aan een legerbasis in het dorp Busley (Marka). Hierop volgt een zwaar vuurgevecht. ACLED noteert 67 doden door dit geweld. Dit is het hoogst aantal geregistreerde doden per incident voor deze regio in deze verslagperiode. ACLED noteert ook 7 burgerdoden die als omstaanders sneuvelen tijdens vuurgevechten. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 147 doden tot gevolg. ACLED noteert 21 burgerdoden bij een luchtaanval tegen een AS-standplaats in het dorp Baldooska. In totaal noteert ACLED 66 burgerdoden voor 49 incidenten onder civilian targeting. AS voert IED-aanvallen uit gericht op off-duty-veiligheidspersoneel, maar ook op civiele structuren zoals een jeugdhuis en busstation. Daarnaast voert de terreurgroep nog gerichte moordaanslagen uit waarbij het onder meer een clanouder, soldaten in burger en burgers verdacht van spionage, doodschiet. De veiligheidsdiensten zijn in 18 incidenten waarbij burgerslachtoffers vallen, betrokken. ACLED noteert hier 25 burgerdoden. Clangeweld is verantwoordelijk voor 3 burgerdoden. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats conflict/onveiligheid en overstromingen ontvluchtten, hervestigt zich in de regio Banadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Qoryoley in de regio Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat mevrouw S.H.I. de ouder is van vijf minderjarige kinderen die de Belgische nationaliteit hebben.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een eerste en enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 55/3/1, §2 en 55/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 1.F van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

Verzoekster betwist dat zij persoonlijk gedrag heeft tentoongesteld dat erop wijst dat zij geen vervolging vreest. Zij stelt: “Zij stelt dat verzoekende partij haar kinderen “onder valse voorwendselen” en “met

medeweten" naar Somalië stuurde, meer bepaald naar Qoryooley. Zij zou hiermee aantonen dat zij geen vervolging vreest. Dit klopt niet. Immers, verzoekende partij heeft Somalië nooit opnieuw bezocht. Het gaat niet om haar eigen gedrag maar om dat van derden (de vader), wat het Hof van Justitie en Uw Raad niet automatisch toerekenbaar achten aan de vluchteling zelf, tenzij er sprake is van instemming of actieve deelname. Verzoekende partij heeft nooit verklaard tijdens haar persoonlijk onderhoud akkoord te zijn met deze reis. Zij stelde zij onder druk stond van haar ex-man, die dreigde het hoederecht te claimen, dat haar kinderen haar expliciet vroegen om de reis, wat zij niet kon tegenhouden en dat zij geschrokken was toen zij vernam dat A. en O. naar Qoryooley waren gebracht, en meteen hun paspoorten wou terughalen" Zij citeert haar verklaringen en stelt verder: "De autoriteiten verwijzen naar verklaringen van derden (bv. Belgische ambassade, politie, CAW), maar deze bevestigen geen actieve rol van verzoekende partij in de terugkeer naar Somalië. Ze spreken hooguit van een gebrekkige bescherming van de kinderen, maar dat is onvoldoende voor een intrekking wegens gebrek aan vrees. Ook het feit dat verzoekende partij aan de Belgische ambassade verklaarde Amira's terugkeer te willen financieren wijst op engagement tot bescherming, niet 15 op nonchalance. Meer nog, zij was bereid de tickets te bekostigen ondanks de zeer moeilijke financiële situatie waarin zij verkeerde". Zij citeert opnieuw uit haar verklaringen.

Verzoekster benadrukt dat haar vluchtelingenstatus werd toegekend op basis van de persoonlijk vervolging van haar ex-man, haar eigen arrestatie en mishandeling na zijn vertrek en het feit dat zij alleen met vier jonge kinderen in een onveilige regio achterbleef. Zij citeert haar verklaringen dienaangaande. Verder stelt zij: "Deze elementen blijven actueel. De situatie in Qoryooley en omgeving blijft instabiel: Al-Shabaab oefent er controle uit en voert vergeldingsacties uit tegen vermeende collaboratie. De aanwezigheid van haar kinderen bij familieleden in Somalië betekent niet dat verzoekende partij of de kinderen vrij zijn van risico. Zoals blijkt uit het verslag van de Belgische ambassade, wilden zowel A. als O. weg uit Somalië. O. durfde zelfs niet te vluchten uit vrees voor zijn ouders, wat wijst op familiale druk, maar niet op een veilige situatie.

In dit kader houdt verwerende partij ook voor dat verzoekende partij enkel erkend werd op basis van gedeelde vrees met haar ex-man. Dit klopt deels, maar ondertussen is het huwelijk ontbonden (sinds 2020), werd verzoekende partij zelf erkend als vluchteling, mede op basis van haar arrestatie en mishandeling in 2015 en is de erkenning van de kinderen gebaseerd op het gezinsverband met de moeder (sinds zij zelf vluchtelingenstatus kreeg op 14 november 2022). De vrees van verzoekende partij moet op haar eigen situatie worden beoordeeld, niet louter als afgeleide van M..

Verzoekende partij heeft bovendien steun gevraagd aan de Belgische autoriteiten voor de terugkeer van haar dochter. De jeugdrechtbank bevestigde dat er een verontrustende situatie was, maar dit betekent niet automatisch dat verzoekende partij willens en wetens haar kinderen heeft blootgesteld aan vervolging in Somalië.

Het enkele feit dat familieleden tijdelijk naar het land van herkomst terugkeren al dan niet onder begeleiding van een derde partij volstaat niet om te besluiten tot het verval van de vrees voor vervolging. Dergelijke terugkeer kan immers plaatsvinden onder dwang, uit familiale druk, of zonder toestemming van de betrokkene.

In casu werd niet aangetoond dat verzoekende partij een actieve rol speelde in de organisatie van de terugkeer van haar minderjarige kinderen naar Somalië. Integendeel: uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekende partij verklaarde dat zij in contact stond met haar dochter A. toen die zich in Mogadishu bevond, en dat zij zich engageerde om haar terugkeer naar België te realiseren. Verzoekende partij betwist uitdrukkelijk dat zij haar kinderen onder valse voorwendselen naar Somalië heeft gestuurd. De Belgische autoriteiten, waarop verwerende partij zich beroept (o.m. de ambassade, politie, jeugdrechtbank en hulpverleningsdiensten), bevestigen geen opzettelijke medewerking of instemming van verzoekende partij met de terugkeer. Deze diensten wijzen hoogstens op mogelijke gebreken in de familiale bescherming, wat evenwel niet volstaat als grond voor intrekking van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, §2, 2° Vw.

Bovendien geldt dat verzoekende partij en haar kinderen erkend werden als vluchteling op basis van de persoonlijke vervolging van haar toenmalige echtgenoot door Al-Shabaab in de regio Qoryooley-Gorgaal en haar eigen arrestatie. Dat verzoekende partij de intentie had haar kinderen terug te halen, getuigt van betrokkenheid en bevestigt geen verlies van vrees, te meer nu ook zijzelf in het verleden slachtoffer was van detentie en mishandeling door Al-Shabaab.

Verzoekende partij begrijpt niet hoe verwerende partij op basis van haar eigen veronderstellingen, alles wat verzoekende partij vertelde en het specifiek profiel van verzoekende partij naast zich neerlegt en zondermeer besluit om verzoekende partij uit te sluiten voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus."

Vervolgens gaat verzoekster in op de veiligheidssituatie in Lower Shabelle, in het kader van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4. Beoordeling

4.1. In de bestreden beslissing wordt artikel 55/3/1 § 2, 2° van de Vreemdelingenwet als juridische grondslag vermeld. Dit artikel luidt als volgt: *“§ 2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in : (...) 2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.”*

4.2. *In casu* wordt in de bestreden beslissing gewezen op een nieuw element in verzoeksters dossier, met name een bericht van de Belgische ambassade te Kenia waaruit blijkt dat verzoeksters kinderen A. en O. – onder valse voorwendselen en met verzoeksters medeweten – terugkeerden naar hun regio van herkomst in Somalië, evenals dat zij op hun reis werden vergezeld door hun vader, zijnde verzoeksters ex-echtgenoot M. De commissaris-generaal motiveert hierbij dat de erkenning van verzoeksters vluchtelingenstatus werd gebaseerd op een vermoeden van een gedeelde vrees met haar ex-echtgenoot, die problemen met Al-Shabaab aanhaalde.

4.3. Na een zorgvuldige lezing van het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat enerzijds verzoekster gedrag heeft vertoont dat niet verzoenbaar is met de door haar geponeerde vrees, waar zij met name twee van haar kinderen heeft teruggestuurd naar haar land van herkomst en meer specifiek het gebied waar zij en haar familie persoonlijke vervolging vanwege Al-Shabaab zouden vrezen, evenals anderzijds dat verzoeksters ex-echtgenoot en haar twee kinderen geen problemen met Al-Shabaab hebben ondervonden bij hun terugkeer, wat de conclusie dat er geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in verzoeksters hoofde onderbouwt. De commissaris-generaal stelde terecht dat:

(a) verzoeksters ex-echtgenoot M. en twee van haar kinderen A. en O. terugkeerden naar de plaatsen waar haar ex-echtgenoot M. stelde slachtoffer te zijn geworden van vervolging. De commissaris-generaal motiveert hierbij op goede gronden dat:

“- Uit de verklaringen van u en uw ex-man M. blijkt dat hij door al-Shabaab werd vervolgd in Gorgaal (notities persoonlijk onderhoud dd. 30 april 2025 (verder ‘notities’), p. 17 & 15/13875, notities persoonlijk onderhoud dd. 7 december 2015 (verder ‘notities Mohamed’), p. 3-4, 6, 8). Omwille van deze problemen heeft hij het land verlaten. Vervolgens werd u in Gorgaal door al-Shabaab opgepakt en vastgehouden in hun kantoor (notities, p. 17). U beschreef Gorgaal als “een dorp in de buurt van Qoryoley” (notities, p. 5). Uw inschatting is dat de afstand tussen deze plaatsen 12 à 13 kilometer bedraagt. Later stelde u opnieuw dat Gorgaal in de omgeving van Qoryoley ligt (notities, p. 5, 9). Uw verklaringen worden bevestigd door de informatie waarover het CGVS beschikt (map ‘landeninformatie’ – stuk 2).

- Uit verschillende elementen blijkt dat A. en O. bij hun terugkeer naar Somalië in Qoryoley verbleven. Hun vader heeft twee broers, A. en A., die beiden woonachtig zijn in Qoryoley (notities, p. 10, 17). Volgens de Belgische ambassade en uw verklaringen verbleef uw dochter A. bij haar paternale oom. U specificeerde dat ze bij A. inwoonde (notities, p. 13, 20). Later stelde u uitdrukkelijk dat A. vanuit Qoryoley naar België terugkeerde (notities, p. 14) en dat zowel A. als O. naar Qoryoley zijn gereisd (notities, p. 20). Er kan dus worden besloten dat uw kinderen terugkeerden naar Somalië en meer bepaald naar Qoryoley. Tegelijkertijd beschreef u Qoryoley als een onveilige plaats: “Daar komt al-Shabaab. Ze plegen aanslagen. De handelaars moeten hun geld afstaan, en de landbouwers. Ze kunnen iedereen meenemen die ze willen” (notities, p. 18). U maakt gewag van algemene veiligheidsproblemen, maar uit het asiëldossier van uw ex-man M. blijkt dat

jullie er eveneens persoonlijke problemen hebben gehad. Op 26 april 2015 werden hij en zijn neef J. in Qoryoley achtervolgd door twee mannen van al-Shabaab. Mohamed kon ontkomen, maar Jamal werd neergeschoten (notities Mohamed, p. 6-7, 9). Tot zover kan worden vastgesteld dat uw kinderen terugkeerden naar de regio waar hun vader vervolgd werd. Het was omwille van deze vervolging dat niet enkel hun vader, maar ook hun moeder en zijzelf de vluchtelingenstatus verkregen.

- U bevestigde dat uw ex-man M. terugkeerde naar Somalië, maar stelde dat hij enkel in Mogadishu was en niet naar Qoryoley ging. Hij zou een week in Mogadishu zijn verbleven vooraleer terug te keren naar België (notities, p. 20, 22). Uit het bericht van de ambassade kan daarentegen worden opgemaakt dat Mohamed de kinderen vergezelde tot bij zijn broer, die in Qoryoley woonde (map 'landeninformatie' – stuk 1). Zelfs indien wordt aangenomen dat M. enkel naar Mogadishu terugkeerde, blijkt uit zijn verklaringen dat hij ook daar een persoonlijke vrees heeft. In 2015 werd zijn oom Ibrahim in Mogadishu gedood door al-Shabaab omdat deze ervan werd beschuldigd zijn neef M. te hebben geholpen het land te verlaten (notities Mohamed, p. 6). Indien al-Shabaab in staat was om M. tot Mogadishu te volgen en vervolgen, is het niet aannemelijk dat hij naar deze stad zou terugkeren. Zijn terugkeer naar Somalië – naar Mogadishu en/of Qoryoley – ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn vrees. Hieruit volgt dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan uw persoonlijke vervolgingsvrees, die immers rechtstreeks voortvloeit uit de vrees van uw ex-man."

(b) verzoekster ten onrechte de verantwoordelijkheid voor het terugsturen van haar minderjarige kinderen A. en O. onder valse voorwendselen volledig van haar afschuift, waarbij verzoeksters verklaringen niet kunnen worden gerijmd met de informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en op grond waarvan kan worden vastgesteld dat verzoekster wel degelijk mede verantwoordelijk was voor de terugkeer van de kinderen. De commissaris-generaal motiveert hierbij op goede gronden dat:

"- U stelde dat de terugkeer het idee en initiatief van uw kinderen was. U zou hen niet hebben kunnen tegenhouden. Uw dochter A. wou van de zon genieten en uw zoon O. wou de Koran leren. U stelde eveneens dat hun vader M. akkoord was en u daar niet tegenin durfde gaan. Hij zou hebben geïnspireerd dat hij anders het hoederecht over de kinderen zou proberen bekomen (notities, p. 13, 20-21). Uw verklaringen kunnen moeilijk gerijmd worden met de informatie van diverse Belgische overheidsdiensten en organisaties. Op 3 mei 2024 ontving de korpschef van de politiezone Antwerpen bericht van de procureur des Konings dat A. en O. sinds eind 2023 niet langer op hun officieel adres in Antwerpen woonden (map 'landeninformatie' – stuk 3). Dit werd geseind als een zogenaamde verontrustende opvoedingssituatie. Op 23 mei 2024 kreeg u thuis politiebezoek. U bevestigde aan de inspecteur dat A. en O. terug in Somalië wonen (map 'landeninformatie' – stuk 4). U vertelde niet daarmee niet akkoord te zijn en hen zo snel mogelijk te willen laten terugkeren naar België, zoals u op de zetel van het CGVS beweerde (cf. infra). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd waarom u nergens melding had gedaan van de terugkeer van uw kinderen naar hun herkomstland. Hierop verschoof u wederom de verantwoordelijkheid naar uw kinderen: "Omdat de kinderen daar tussen zaten. Ze zeiden dat ze de Koran wilden leren. Dat was de reden" (notities, p. 21). Zelfs indien uw kinderen zelf graag wilden terugkeren naar Somalië, wat niet wordt aangenomen, heeft u als moeder evenveel ouderlijke rechten als hun vader. U heeft eveneens de plicht om hen te beschermen. Op 27 augustus 2024 oordeelde de jeugdrechtbank van Antwerpen dat u en uw ex-man Mohamed voorlopig geen contact mochten hebben met jullie dochter A.. Dit besluit werd genomen omdat er sprake zou zijn van "een acute verontrustende situatie". Er waren voldoende aanwijzingen dat "A. onmiddellijk beschermd moest worden tegen een vorm van lichamelijk of geestelijk geweld, letsel, of misbruik, lichamelijke of geestelijke verwaarlozing of nalatige behandeling, mishandeling of exploitatie met inbegrip van seksueel misbruik" (map 'landeninformatie' – stuk 5). Een ander element dat erop wijst dat u een problematische thuissituatie creëerde voor uw kinderen, is het bericht van het CAW waaruit blijkt dat uw oudste dochter I. bij hen in begeleiding is geweest omwille van intra-familiaal geweld (map 'landeninformatie' – stuk 6). Het CAW en OCMW attesteren dat uw oudste zoon L. eveneens slachtoffer is geworden van intra-familiaal geweld (map 'landeninformatie' – stuk 7). Het geheel van informatie – van de Belgische ambassade in Nairobi, de jeugdrechtbank van Antwerpen, de politiezone Antwerpen, het CAW en het OCMW – wijst erop dat u wel degelijk inspraak had in het leven van uw kinderen. Daar tegenover staat uw blote bewering dat u op geen enkele manier verantwoordelijk was voor hun terugkeer naar Somalië.

- U stelde dat u schrok toen u vernam dat uw kinderen bij aankomst in Somalië naar Qoryoley waren gegaan (notities, p. 21). Hieraan kan geen geloof worden gehecht. Vooreerst is uw verraste reactie inconsistent met uw eerdere verklaringen. Zo had u verteld over een gesprek met uw kinderen waarin ze hadden aangegeven dat ze in Somalië graag Qoryoley wilden zien (notities, p. 20). Uw reactie ontbreekt bovendien elke logica. Zodra u hoorde dat ze in Qoryoley waren, zei u: "Ik wil hun paspoorten terug en ik wil dat ze terugkomen". M. bracht dan de paspoorten al terug" (notities, p. 21). Er kan niet worden aangenomen dat u werkelijk de terugkeer van uw kinderen wou bewerkstelligen door hun paspoorten af te nemen en hen in Somalië achter te laten zonder reisdocumenten.

- U stelde dat u uw kinderen zo snel mogelijk wou laten terugkeren naar België. U zou in contact hebben gestaan met A. toen zij in Mogadishu was en probeerde Somalië te verlaten. U zou met haar in contact hebben gestaan toen zij bij de Belgische ambassade in Nairobi aankwam. U stelde haar gerust dat u haar retourticket naar België zou betalen (notities, p. 14). Opnieuw kunnen uw verklaringen niet gerijmd worden met het geheel aan informatie van de Belgische overheidsinstanties. Het was immers net omdat u weigerde

mee te werken aan de repatriatie van A. dat de jeugdrechtsbank van Antwerpen moest interveniëren. De rechter gaf de opdracht A. terug te brengen naar België. Uit het bericht van de ambassade blijkt verder dat ook O. weg wou uit Somalië, maar niet durfde vluchten uit angst voor de reactie van zijn ouders (map 'landeninformatie' – stuk 1). Wanneer u met deze informatie werd geconfronteerd, stelde u dat A. u had gevraagd om haar terugkeer naar België te weigeren, omdat haar halfzus I. een video van haar zou hebben. Uw verklaringen over deze video, en de waarde ervan, zijn danig vaag dat ze niet kunnen worden aangenomen (notities, p. 21).

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u wel degelijk verantwoordelijk was voor de terugkeer van uw kinderen naar Somalië. Dergelijk gedrag is niet verzoenbaar met een gegronde vrees voor vervolging. U was op de hoogte dat uw kinderen Mogadishu zouden bezoeken en in Qoryoley zouden verblijven. Dit zijn nochtans plekken waar u en uw gezin vervolging vanwege al-Shabaab vrezen. Hieruit volgt dat uw ex-man M. in Somalië geen persoonlijke vrees heeft. Aangezien u louter omwille van een vermoeden van gedeelde vrees met M. als vluchteling werd erkend, moet worden besloten dat u ook geen vrees heeft in uw land van herkomst. Wanneer u daarmee werd geconfronteerd, verklaarde u opnieuw niet verantwoordelijk te zijn voor de terugkeer van uw kinderen naar Somalië (notities, p. 22). Dit kan niet worden aangenomen, omwille van de redenen die hierboven werden uiteengezet."

(c) de door verzoekster kenbaar gemaakte elementen waarop zij haar vluchtelingenstatus moet kunnen behouden, kunnen niet overtuigen. De commissaris-generaal motiveert hierbij op goede gronden dat:

"- U heeft een vrees voor al-Shabaab. Zij hebben u verwond en vervolgd. Indien u zou terugkeren, zou u zeker gedood worden (notities, p. 22). Er dient echter te worden bemerkt dat al-Shabaab eerst uw ex-man M. viseerde. U werd enkel en alleen omwille van uw connectie met M. door al-Shabaab verwond en vervolgd. M. keerde vrijwillig terug naar Somalië. Hij bezocht de plaats(en) waar hij vervolging vreest, meer bepaald Mogadishu, en, volgens de informatie van de ambassade, ook Qoryoley. Mohamed en u beoordeelden Qoryoley ook als een veilige verblijfplaats voor jullie twee kinderen. Rekening houdend met wat voorafgaat, kan dan ook niet worden aangenomen dat u werkelijk een persoonlijke vrees heeft voor al-Shabaab en omwille van deze reden de vluchtelingenstatus zou moeten behouden.

- In geval van een terugkeer naar Somalië, zou u uw jongste dochter S.M.J. moeten meenemen. Zij zou daar besneden moeten worden (notities, p. 22). Uw vijf minderjarige kinderen hebben echter allen de Belgische nationaliteit. U zou uw dochter, een onbesneden tienjarig meisje, blootstellen aan vervolging door haar mee te nemen naar Somalië. Het feit dat u in België minderjarige kinderen heeft, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat u geen persoonlijke vervolgingsvrees, en aldus geen nood aan internationale bescherming, heeft. De beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatuut heeft bovendien niet tot gevolg dat u feitelijk gescheiden wordt van uw familie. De beslissing houdt enkel in dat uw vluchtelingenstatuut wordt ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet en bevat zelf geen verwijderingsmaatregel. Evenmin heeft de beslissing een impact op de verblijfs- en burgerschapsrechten van uw kinderen. Teneinde een verblijfsrecht te bekomen op basis van uw familiale situatie, dient u zich te beroepen op de geëigende procedures.

- U had eerder ook aangegeven in Somalië niet te beschikken over een mannelijk netwerk. Vooreerst wordt opgemerkt dat u in Qoryoley wel zou kunnen rekenen op bescherming van uw clan (notities, p. 18). Wat uw bloedverwanten betreft, heeft u in Somalië nog één broer genaamd A.. Hij woont tussen Afgooye en Marka, maar u zou geen contact met hem hebben (notities, p. 7). Tijdens uw interview op de zetel van de DVZ in 2021 had u nog drie andere broers vermeld. Zij woonden toen allemaal in Somalië (verklaring DVZ dd. 11 juni 2021 (verder 'verklaring DVZ'), vraag 17). Intussen zou uw broer Abdallah overleden zijn en zouden uw broers A. en A. het land verlaten hebben (notities, p. 7-8). Gelet op het geheel van ongeloofwaardige elementen in uw verklaringen, kan het ontbreken van een mannelijk familiaal netwerk niet zomaar worden aangenomen. Bovendien kan nog worden verwezen naar de familie van de vader van uw kinderen. Uw ex-man M. – waarmee u zeven jaar gehuwd was en waarmee u vijf kinderen heeft – heeft in Qoryoley nog familie. Er kan dienstig worden verwezen naar zijn broers A. en A.. Zijn vader zou al lange tijd overleden zijn en u zou hem nooit gekend hebben (notities, p. 9). Nochtans had u eerder verteld dat hij in leven was en in Qoryoley woonde (verklaring DVZ, vraag 15a). U zou in Somalië dus kunnen rekenen op de bescherming van uw clan, uw broer A. en uw ex-schoonfamilie. Aangezien uw ex-schoonbroers bereid waren om uw kinderen op te vangen toen u hen terugstuurde naar Somalië, kan worden aangenomen dat u met hen in contact staat en zij ook bereid zouden zijn om u op te vangen.

- U verklaart nog bedreigd te worden door onbekenden waarvan u vermoedt dat het familie is van uw oudste dochter I.A.M. en haar vader A.M.O. (notities, p. 24). Hij is afkomstig van Belet Weyne, waar jullie woonden tijdens jullie huwelijk in de periode 2003-2006, en verblijft intussen al enige tijd in Engeland (verklaring DVZ, vraag 10, 16 & notities, p. 12, 15). De familie van uw ex-man A. zou tot een meerderheidsclan behoren en banden hebben met de overheid (notities, p. 24). Er dient te worden vastgesteld dat u deze vrees laattijdig heeft ingeroepen, pas bij de afsluitende fase van het persoonlijk onderhoud. Er werd u voordien reeds driemaal gevraagd wat u in Somalië vreest en omwille van welke redenen u niet kan terugkeren (notities, p. 18, 22). De laattijdige vermelding ondergraaft de gegrondheid van uw vrees. Daarenboven bent u niet in staat uw vrees voor de familie van uw ex-man A. te concretiseren. Zo kan u uw vervolgers niet identificeren en hun beweerde banden met de Somalische overheid niet onderbouwen (notities, p. 24)."

4.4. Voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster hiertoe in gebreke blijft.

4.5. Waar verzoekster aangeeft dat handelingen van derden (*in casu* haar ex-echtgenoot M.) niet automatisch aan de vluchteling zelf mogen worden toegerekend, wijst de Raad erop dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat van dergelijk automatisme geenszins sprake is. De commissaris-generaal heeft op zorgvuldige en gedegen wijze uiteengezet waarom de handelingen van haar ex-echtgenoot M. de gegronde vrees voor vervolging in haar eigen hoofde ondergraaft, evenals uiteengezet waarom verzoekster mede verantwoordelijk kan worden geacht voor de organisatie van de terugkeer van twee van haar kinderen naar Somalië en meer bepaald de regio waar zij voorhiel dat zijzelf en haar gezin – vanwege de initiële problemen van haar ex-echtgenoot met Al-Shabaab – persoonlijke vervolging vreesden. Deze beoordeling wordt door de Raad bijgetreden. Verzoekster herhaalt haar verklaringen en volhardt dat zij geenszins akkoord was met de reis van haar kinderen, dat zij onder druk werd gezet door haar ex-echtgenoot, dat haar kinderen expliciet vroegen om de reis en dat zij alles in het werk stelde om te trachten de kinderen terug naar België te brengen eens zij op de hoogte was van het feit dat zij zich in Qoryoley bevonden. De Raad treedt de commissaris-generaal evenwel bij dat verzoeksters eigen verklaringen bezwaarlijk kunnen worden gerijmd met de overige elementen, zoals deze zich in het rechtsplegingsdossier bevinden en waarop zowel de commissaris-generaal als de Raad op nuttige wijze vermogen acht te slaan. Verzoekster blijft de verantwoordelijkheid voor het vertrek van haar kinderen van zich afschuiven – waar zij de verantwoordelijkheid afwisselend bij haar ex-echtgenoot dan wel bij haar twee minderjarige kinderen zelf probeert te leggen – maar gaat voorbij aan de objectieve elementen van haar dossier, met name de informatie verstrekt door verschillende (overheids)diensten, waaronder de Belgische ambassade van Kenia, de politiediensten, het CAW en het OCMW, evenals de jeugdrechtbank van Antwerpen. Verzoekster kan de vaststellingen door voormelde overheidsdiensten – zoals deze uitvoering in de bestreden beslissing worden beschreven – ook niet minimaliseren tot een louter gebrekkige bescherming van de kinderen. Verzoekster herhaalt verder dat zij aan de Belgische ambassade verklaarde de terugkeer van A. te willen financieren, wat wijst op een engagement tot bescherming, maar negeert volstrekt de omstandigheid dat zij enerzijds de paspoorten van haar kinderen heeft doen afnemen – wat een terugkeer aanzienlijk bemoeilijkt – en anderzijds dermate weigerde mee te werken aan de repatriëring van A. dat de jeugdrechtbank diende te interveniëren. De Raad benadrukt nog dat de jeugdrechtbank A. heeft toevertrouwd aan een verblijfsvoorziening, op een adres gekend op de jeugdrechtbank, en een contactverbod heeft ingesteld tussen A. en haar beide ouders, dus ook verzoekster (zie AD, stukken cgvs, “landeninformatie”). De Raad onderstreept ook dat verzoekster, die beweert dat zij volstrekt niet akkoord was met de plannen om haar kinderen naar Somalië te laten gaan, nooit op enige wijze contact heeft opgenomen met haar sociaal assistent of de politie, om te verhinderen dat het vertrek zou plaatsvinden (zie NPO, p. 21). Om dezelfde redenen als reeds werden uiteengezet in de bestreden beslissing, hecht de Raad verder geen geloof van verzoeksters verklaringen dat A. zelf verklaarde niet te willen terugkeren uit Somalië omdat haar halfzus I. een video van haar zou hebben. Uit de correspondentie van de Belgische ambassade blijkt integendeel dat A. verklaarde dat zij door haar halfzus I. vanuit België werd geholpen om de reis van Somalië naar de Belgische ambassade in Kenia te maken (zie AD, stukken cgvs, “landeninformatie”).

4.6. Verzoekster acht de elementen die hebben geleid tot de oorspronkelijke beschermingsstatus nog steeds actueel, maar gaat hiermee voorbij aan de vaststelling dat zij de vluchtelingenstatus werd toegekend vanwege de problemen van haar toenmalige echtgenoot. Zoals de commissaris-generaal terecht stelde, werd verzoekster enkel en alleen gevisieerd door Al-Shabaab omwille van haar connectie met haar ex-echtgenoot, zodat verzoeksters eigen situatie wel degelijk kan worden beoordeeld als een afgeleide van de situatie van haar ex-echtgenoot. De commissaris-generaal stelde terecht: *“M. keerde vrijwillig terug naar Somalië. Hij bezocht de plaats(en) waar hij vervolging vreest, meer bepaald Mogadishu, en, volgens de informatie van de ambassade, ook Qoryoley. Mohamed en u beoordeelden Qoryoley ook als een veilige verblijfplaats voor jullie twee kinderen. Rekening houdend met wat voorafgaat, kan dan ook niet worden aangenomen dat u werkelijk een persoonlijke vrees heeft voor al-Shabaab en omwille van deze reden de vluchtelingenstatus zou moeten behouden.”* Dat verzoekster niet zelf is teruggekeerd, doet geen afbreuk aan deze vaststellingen. Dat verzoeksters kinderen A. en O. weg wilden uit Somalië houdt evenmin in dat moet worden aangenomen dat verzoekster de vluchtelingenstatus dient te behouden. Er kan zo niet worden vastgesteld dat A. Somalië wilde verlaten omwille van elementen gelinkt aan de oorspronkelijke vervolgingsvrees van het gezin (vanwege de problemen met Al-Shabaab). Wel blijkt uit het attest van de Belgische ambassade dat A. verklaarde dat zij in Somalië niet naar school mocht, maar dat zij moest werken voor familieleden en dat zij verwondingen vertoonde, die naar haar verklaringen werden aangebracht door haar oom (zie AD, stukken cgvs, “landeninformatie”).

4.7. Wat betreft de door verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud opgeworpen vrees voor haar jongste dochter S.M.J., haar gebrek aan een mannelijk netwerk en haar bedreiging door onbekenden, verwijst de Raad naar de beoordeling hiervan door de commissaris-generaal. Deze beoordeling kan op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing worden gelezen en verzoekster blijft in gebreke concrete elementen aan te dragen die deze beoordeling aan het wankelen brengt of hier een nieuw licht op werpt. Hetzelfde geldt voor de door de commissaris-generaal gedane beoordeling van de door verzoekster neergelegde documenten. Deze beoordeling – die door de Raad wordt bijgetreden – kan eveneens in de bestreden beslissing worden gelezen en wordt door verzoekster niet met concrete elementen aan het wankelen gebracht.

4.8. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en niet aannemelijk maakt dat ten onrechte werd overgegaan tot de intrekking van haar vluchtelingenstatus.

4.9. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat de commissaris-generaal terecht toepassing heeft gemaakt van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, zodat de intrekking van verzoeksters vluchtelingenstatus overeenkomstig voormelde wetbepaling wordt bevestigd.

4.10. Voor zover verzoekster zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus beroept, blijkt noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.11. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare landeninformatie. Verzoekster, die in haar verzoekschrift louter verwijst naar dezelfde informatie als deze waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd, dan wel op informatie van een minder recente datum, brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoekster toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst, en meer specifiek de regio Lower Shabelle, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

4.12. In de mate dat verzoekende partij een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijke onderhoud kreeg verzoekende partij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.13. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 1.F van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet, volstaat het vast te stellen dat *in casu* geen toepassing werd gemaakt van deze bepalingen, zodat verzoekster niet dienstig de schending hiervan kan aanvoeren.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, §2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig november tweeduizend vijftientwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES